

regel svarer til tinglysningslovens § 20, stk. 2. Endelig kan overregistrator, hvor forholdene taler derfor, f. eks. hvor de interesserede parter må antages at være bosiddende i et andet land, lade foretage indkaldelse af de interesserede i et udbredt dagblad eller efter omstændighederne i radio.

I konsekvens af den foreslåede ordning med hensyn til karakteren af overregistratorers afgørelser fastsættes det i stk. 3, at en eventuel tvist, der måtte opstå i anledning af indkaldelsen, vil være at afgøre af overregistrator ved en kendelse efter forudgående forhandling af sagen i overensstemmelse med de for underretsbehandling gældende regler, jfr. retsplejelovens §§ 429—434.

Til § 52.

Af offentligretlige ordenshensyn må det anses for at være af betydning, at man til brug i særlige tilfælde har en mulighed for ex officio at kunne udslutte et skib, som må antages forlængst at være ophørt at eksistere.

Den foreslåede udsluttelsesregel er i princippet svarende til udrensningbeføjelsen i tinglysningslovens § 20, stk. 2, og der skal — ligesom efter tinglysningsloven — forinden udsluttelse kan ske, foretages en offentlig indkaldelse efter reglerne i § 51, forsåvidt det drejer sig om et i skibsregistret optaget skib.

Skibe, der er optaget i fartøjsfortegnelsen, til hvilken registrering der ikke er knyttet nogen civilretlig virkning, kan derimod udsluttes, uden at sådan indkaldelse har fundet sted, såfremt betingelserne for udsluttelse iøvrigt er til stede.

Kommissionen har overvejet, hvorvidt den foreslåede udsluttelsesregel burde udvides til også at gælde tilfælde, hvor et skib vel endnu eksisterer, men er taget fra ejeren f. eks. under en krigssituation, og bevisligt sejler under fremmed flag. Man har dog fundet det betænkeligt at gå så vidt.

Til § 53.

Som tidligere nævnt mener kommissionen, at overregistratorers afgørelser i henhold til skibsregistreringsloven bør betragtes som judicielle afgørelser ganske som en tinglysningsdommers kendelser, og i konsekvens heraf foreslås i § 53, at overregistratorers afgørelser af enhver, der har en retlig interesse heri, skal kunne påkæres til Østre Landsret indenfor en frist af 14 dage regnet fra den dag, da afgørelsen er meddelt vedkommende.

Kommissionen anser det for sagligt velbegrundet, at sager vedrørende registrerings spørgsmål henlægges til Østre Landsret, blandt andet under hensyn

til at landsretten i forvejen behandler de med disse sager nært beslægtede tinglysningssager, og da det findes rimeligt at kære af overregistratorers afgørelser træffes af mindst 3 juridiske dommere.

Den særlige sagkundskab i søforhold, som Sø- og Handelsretten råder over, vil normalt ikke være af betydning ved behandlingen af de sager, der her kan blive tale om. Skulle der imidlertid undtagelsesvis komme til at foreligge en sag, hvor særlig sagkundskab i søforhold skønnes at være af betydning, er der i den foreslåede bestemmelse hjemmel til at tilkalde 2 søkyndige dommere, der udtages blandt de af justitsministeriet i medfør af retsplejelovens § 6, stk. 4, beskikkede dommere.

I stk. 2 foreslås det som en naturlig følge af den trufne ordning, at landsrettens afgørelser i registrerings spørgsmål med justitsministeriets tilladelse kan påkæres til Højesteret under samme betingelser, som gælder for andre landsretsafgørelser i anledning af kæremål i underretssager.

Den i stk. 3 foreslåede regel om adgang for overregistrator til at omgøre en af ham truffet bestemmelse, såfremt der fremkommer nye oplysninger, eller den oprindelige bestemmelse går ud på at afvise en begæring — dog uden tilbagevirkende kraft — er i realiteten stemmende med gældende tinglysningspraksis.

Reglen i stk. 4 om påklage af de af distriktskontorerne udenfor København i forbindelse med forelsen af fartøjsfortegnelsen trufne afgørelser til overregistrator, hvis afgørelse i sagen derefter eventuelt kan påkæres efter reglerne i stk. 1, er parallel med tilsvarende regler i retsplejelovens § 604 med hensyn til sognefogeders udpantningsforretninger

Til §§ 54—55.

Skibsregistreringsloven indeholder ingen bestemmelser om ydelse af erstatning af statskassen for tab som følge af fejlagtig registrering. Da kommissionen, som tidligere nævnt, ved lovudkastet har tilstræbt en forbedring af skibenes realkreditmæssige stilling, hvilket forudsætter, at der skabes den størst mulige tillid til den sikring af en rettighed, der kan opnås gennem registrering i skibsregistret, må man anse det for nødvendigt, at der i lovudkastet optages erstatningsregler svarende til de i tinglysningsloven indeholdte regler vedrørende fast ejendom.

De i § 54 foreslåede regler svarer i realiteten ganske til tinglysningslovens § 34, stk. 1, første til tredje punktum. Reglen omhandler tilfælde af objektive fejl ved registreringen, som ikke skyldes nogen forsømmelse fra registreringsvæsenets side.